

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg

Christiansborg, den 9. februar 2006

Til

Europaudvalget

Udtalelse over Kommissionens grønbog om energieffektivitet

Europaudvalget opfordrede i brev af 24. november 2005, jf. EPU alm. del – bilag 98, Det Enerkipolitiske Udvalg til at behandle Kommissionens grønbog om energieffektivitet, KOM (2005) 0265, og på baggrund heraf at komme med en udtalelse til Europaudvalget med henblik på, at Det Enerkipolitiske Udvalg, Miljø- og Planlægningsudvalget og Europaudvalget i fællesskab kunne afgive et høringssvar til Kommissionen.

Det Enerkipolitiske Udvalg har behandlet sagen på 4 møder.

Udvalget udtaler herefter:

Kommissionen bør have stor ros for grønbogen og for at give høj prioritet til øget energieffektivitet. Energibesparelser er generelt det billigste virkemiddel til at opnå reduktion i udslippet af drivhusgasser. Øget energieffektivitet i såvel forbrugs-, produktions- som transmissionsleddet vil desuden mindske EU's afhængighed af import af fossile brændsler. En afhængighed, der for tiden er aktualiseret ved problemerne med transport og forsyning med naturgas i EU's østlige nærområder/Rusland.

Bedømt ud fra danske tal er potentialet på 20 pct. sat i den lave ende. I Danmark er det samfundsøkonomiske potentiale beregnet til 24 pct. frem til 2015 og det privatøkonomiske potentiale til 42 pct. inden for samme periode. Dette skal desuden ses på baggrund af, at Danmark har en af de laveste energiintensiteter i EU (ekskl. transportsektoren). Udvalget vil derfor opfordre Kommissionen til at foretage yderligere undersøgelser af potentialet for øget energieffektivitet i EU.

En sådan vurdering kunne med fordel tilrettelægges, så den også belyser den økonomiske effekt af mindre udslip af drivhusgasser og mindre udslip af andre stoffer til det omgivende miljø (NO_x'er, partikler, tungmetaller m.v.).

Udvalget støtter, at der opstilles bindende *minimumsmål* for besparelser og effektiviseringer i produktion, transmission og forbrug på EU-niveau for medlemslandene og for alle sektorer. Det danske besparelsesmål på 1,7 pct. pr. år kunne være udgangspunktet; men kan – med endog meget stor sandsynlighed – være mere ambitiøst på EU-plan, jf. betragtningerne ovenfor.

Langsigtede, faste og bindende målsætninger vil gøre energibesparelser og energieffektiviseringer mere attraktive for investorer, end hvis der er tale om pejlemærker eller indikative mål. Kommissionen opfordres til at sikre, at det ved fornyelsen af mandatet for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) i 2006 gøres så klart som muligt, at øget energieffektivitet skal prioriteres i bankens udlånsvirksomhed.

Der bør særlig på *transportområdet* fastlægges standarder for motorer og brændstoffer baseret på bedst tilgængelig teknologi med hensyn til energieffektivitet, CO₂-effektivitet og emission af andre forurenende stoffer (partikler, NO_x, svovl, VOC'er, kræftfremkaldende, sundhedsskadelige og drikkevandstruende stoffer m.v.). Frivillige aftaler med bilproducenterne er ikke tilstrækkelige. Det er oplagt, at Kommissionen bør fastsætte høje standarder for minimumkrav til køretøjers dæk af hensyn til køretøjernes energiforbrug og sikkerhed samt til partikelforurening fra dækkene.

Generelt bør *standarder* styrkes gennem ECO-design-direktivet. Kravene til energiforbrugende produkter bør fastlægges for perioder på 5 år ad gangen, hvorefter kravene øges. Der bør foretages en klar og gennemskelig mærkning, f.eks. efter en A-G skala på samme måde som for hårde hvidevarer, og med forbud mod markedsføring af den ringeste fjerdedel af standarderne ved hver revision.

Det bør vurderes, om *CO₂-kvotedirektivet* kan justeres, så det i højere grad end nu understøtter øgede investeringer i vedvarende energi (VE) og energieffektiviseringer.

Kommissionen bør fortsat understrege behovet for at styrke det *offentlige indkøbs* potentiale til at skubbe nye teknologier det sidste stykke ind på markedet. De offentlige indkøbers indsats vil herved konkret kunne medføre forbedringer – også på budgetter i andre dele af det offentlige, herunder sundhed, miljø, vedligeholdelse m.v.

Kommissionen bør stærkt opfordres til at styrke forskning og udvikling (F&U) i energibesparelser, energieffektivisering og VE – og meget gerne på bekostning af den del af EU's nukleare bevillinger, der ikke direkte har med nuklear sikkerhed at gøre.

Bygningers energiforbrug har et særligt stort besparelspotentiale. Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er et klart fremskridt, og det er et klart fremskridt, at der nu opereres med energirammer, hvilket giver fleksibilitet til bl.a. at inddrage VE-anlæg i nye bygninger. Nye low-carbon-bygninger kan få en meget gunstig indvirkning på hele byggebranchen. Men da det helt store energiforbrug foregår i eksisterende bygninger, er det vigtigt, at der sker en overvågning af, hvorvidt de nye standarder også slår igennem ved renoveringer i eksisterende bygninger. Udvalget vil derfor opfordre til, at der foretages en systematisk udveksling af oplysninger om "best practice". Det bør desuden overvejes at stramme kravene til renoveringer, så EU får maksimal gavn af det store effektiviseringspotentiale.

Kommissionen bør således opfordres til ikke at lade sig binde af konventionelle definitioner af energibesparelser og energieffektivitet, når den udarbejder en handlingsplan for energieffektivitet. Solceller og solvarme er i bogstaveligste forstand primær energi (skal ikke forbi planter, vindmøller eller lagres i millioner af år, før den kan bruges) og bør derfor fremmes som en del af energieffektivitetsindsatsen.

Med venlig hilsen

Eyvind Vesselbo,
udvalgsformand.